

F. t. l. vedr. konkursloven og konkursskatteoven

behandlingen, i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat, indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder eller lignende, ikke kan afsiges kendelse om gældssanering.

Vurderingen af, om en tilsidesættelse af pligterne er væsentlig nok til at udelukke gældssanering, må bero på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, og det er ikke fundet hensigtsmæssigt at søge at opstille fastere kriterier for udøvelsen af dette skøn. F.eks. bør ikke enhver formel overtrædelse af bogføringsreglerne føre til, at der ikke kan afsiges kendelse om gældssanering. Det er på den anden side heller ikke hensigten, at gældssanering kun skal være udelukket, hvis der er tale om en overtrædelse af straffelovens § 302 om særlig grove overtrædelser af bogføringsreglerne. Skyldneren bør dog som udgangspunkt være udelukket fra at få gældssanering, hvis virksomhedens bogføringsmateriale er bortkommet, og skyldneren ikke kan give en meget troværdig forklaring på, hvorfor virksomhedens regnskabsmateriale ikke umiddelbart er tilgængeligt for kurator.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, nr. 2*, at der som udgangspunkt ikke kan meddeles gældssanering, hvis skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen, i øvrigt i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis virksomheden har ydet ulovlige aktionær- eller anpartshaverlån. Er der f.eks. ydet lån til selskabets aktionærer, bestyrelsesmedlemmer eller direktører i strid med aktieselskabslovens § 115, stk. 1, må ledelsen anses for at have undladt at lede virksomheden forsvarligt, således at der ikke bør meddeles gældssanering.

Den foreslåede regel vil endvidere kunne anvendes, hvis virksomheden har begunstiget eller søgt at begunstige enkelte kreditorer. Der bør dog være tale om tilfælde, hvor dispositionen kan bebrejdes skyldneren eller den konkursramte virksomhed, som har foretaget dispositionen.

I de tilfælde, hvor det ikke er skyldneren selv, men skyldnerens selskab eller skyldnerens ægtefælles eller samlevers virksomhed, som er under konkurs, vil forholdene i den konkursramte virksomhed således have afsmittende virkning på skyldnerens gældssanerings-sag. Dette vil f.eks. indebære, at skyldneren bør nægtes gældssanering efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs i tilfælde, hvor ledelsen i et

aktieselskab i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser til bogføring mv.

Det samme vil gælde, hvis det er skyldnerens ægtefælle eller samlever, der har forsømt sine pligter ved ledelsen af den virksomhed, der er gået konkurs, og hvorfra skyldnerens gældsforpligtelse stammer. Den, der har påtaget sig en kautionsforpligtelse, vil således i relation til de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende i forbindelse med konkurs kunne blive påvirket af uacceptable forhold ved driften af den konkursramte virksomhed.

Efter *stk. 3* foreslås det, at skifteretten ved vurderingen efter *stk. 2* som efter gældende ret skal lægge vægt på gældens alder. Bestemmelsen svarer til forslaget til konkurslovens § 197, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 3), og der henvises til bemærkningerne hertil.

I sager om gældssanering i forbindelse med konkurs vil det formentlig ofte forekomme, at hovedparten af gælden hidrører fra perioden kort tid forud for indgivelse af en begæring om gældssanering. Er denne gæld opstået som følge af en enkeltstående og nu overstået begivenhed, herunder f.eks. en erhvervs- virksomheds konkurs, vil gældens alder skulle tillægges mindre betydning ved vurderingen af, om gældssanering skal være udelukket. Dette er i overensstemmelse med, hvad der efter retspraksis gælder i dag.

Det foreslås endelig, at skifteretten skal kunne afvise at afsige kendelse om gældssanering, selv om der ikke foreligger omstændigheder som nævnt i *stk. 2*, hvis der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering, jf. *stk. 4*. Bestemmelsen svarer til forslaget til konkurslovens § 197, stk. 4, og der henvises til bemærkningerne hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

I *stk. 5* foreslås det, at det ved afgørelsen om gældssanering ikke skal tages i betragtning, hvorvidt skyldneren har mulighed for at opnå eftergivelse efter andre regler. Bestemmelsen svarer til den gældende § 197, stk. 2, sidste pkt., i konkursloven samt til forslaget til lovens § 197, stk. 5 (lovforslagets § 1, nr. 3), idet der dog her anvendes udtrykket »eftergivelse efter andre regler« i stedet for »eftergivelse efter anden lovgivning«. Dette er udtryk for, at der ved vurderingen af, om der kan meddeles gældssanering i forbindelse med konkurs, ikke skal tages hensyn til, om der kan ske gældseftergivelse efter andre regler i konkursloven, dvs. »almindelig« gældssanering efter kapitel 25-28 og tvangsakkord.

I *stk. 6* foreslås det, at skifteretten ikke skal kunne indlede en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs for en skyldner, hvis der inden for de seneste 10 år er afsagt kendelse om gældssanering for skyld-